چه خبر؟

برنامه «عصری‌نو» در رادیوسلامت

برنامه عصرگاهی رادیوسلامت با نام «عصری‌نو» امروز به موضوع توصیف دوران کودکی اختصاص دارد که به تهیه‌کنندگی موسی نظری پخش می‌شود. موسی نظری دراین‌باره به‌جام‌جم توضیح می‌دهد: برنامه عصرگاهی رادیوسلامت در قالب ساختاری جدید روی آنتن می‌رود. این برنامه امروز به این موضوع می‌پردازد که دوران کودکی‌تان را چطور توصیف می‌کنید؟ در این برنامه دکتر بابامرادی، روان‌شناس حضور دارد و دراین‌باره صحبت می‌کند. وی ادامه می‌دهد: گویندگان برنامه مسعود خواجه‌وند، نازنین مهیمنی و رضا شجاعی هستند و شنوندگان در این برنامه می‌توانند شنونده یک داستان عصرگاهی باشند. داستان به این شکل است که سه گوینده در کنکور دانشگاه علوم‌پزشکی تهران قبول می‌شوند و در کنار ادامه‌تحصیل در رادیوسلامت هم کار می‌کنند و همین موضوع به اتفاقات گوناگونی منجر می‌شود. در واقع گویندگان برنامه در بخش داستانی برنامه حضور دارند. وی می‌افزاید: نازنین مهیمنی به نام حلما از گیلان است. رضا شجاعی از تهران و خواجه‌وند هم از تبریز است. آنها در این برنامه با لهجه صحبت می‌کنند و اتفاقات میان آنها به طنز منجر می‌شود. برنامه شامل آیتم‌های متفاوت است. در یکی از آیتم‌ها با نام من و دوربینم، سارا اکبری اتفاقات شهر را از زاویه یک دوربین‌عکاسی برایمان می‌گیرد و در برنامه پخش می‌شود. گزارش‌های مراکز استان‌ها در آیتم محله‌من پخش می‌شود که در این آیتم محله‌هایی که نماد اجتماعی خاص دارند، معرفی می‌شوند و در بخش تماس‌اورژانسی با پزشکان اورژانس صحبت می‌کنیم.

منصور ضابطیان «یلدای دو صفر» را اجرا می‌کند

اجرای برنامه شب یلدای شبکه دو سیما به منصور ضابطیان رسید.

به گزارش جام‌جم، این برنامه با عنوان «یلدای دو صفر» توسط تیم برنامه‌ساز «محاکات» تولید می‌شود و در دو بخش روی آنتن می‌رود. بخش اول از ساعت ۲۱ سه‌شنبه ۳۰ آذر به مدت ۳۰ دقیقه در جدول پخش شبکه دو قرار دارد. بخش دوم نیز پس از گفت‌وگوی ویژه خبری از حوالی ساعت ۲۳ و ۳۰دقیقه تا ۱و۳۰دقیقه بامداد چهارشنبه پخش خواهد شد. گفت‌وگو با چهره‌ها و اجرای زنده موسیقی از بخش‌های مختلف این برنامه به کارگردانی محمد صوفی و تهیه‌کنندگی جواد فرحانی است که جزئیات آن در روزهای پیش رو اعلام خواهد شد.

موفقیت یکی از طرح‌های برگزیده «کارویا» در جذب سرمایه مردمی

طرح ابتکاری یکی از شرکت‌های دانش‌بنیان حاضر در دومین قسمت مسابقه تلویزیونی «کارویا»، تنها در ۱۱ ساعت موفق به جذب سرمایه به روش تامین مالی جمعی شد. به گزارش روابط‌عمومی سازمان هنری رسانه‌ای اوج؛ روش تامین مالی جمعی (کراد فاندینگ) ابتکاری جدید از سوی صندوق نوآوری است که امکان سرمایه‌گذاری عمومی در سودآورترین طرح‌های دانش‌بنیان را برای عموم مردم از مسیر فرابورس فراهم کرده است. در این روش اصل پول سرمایه‌گذاران توسط صندوق نوآوری و شکوفایی بیمه شده است. برای این منظور مسابقه‌ای تلویزیونی با عنوان «کارویا» به همت صندوق نوآوری و با همکاری استودیو نوبین تولید شده است که طی آن ۱۰۰ شرکت دانش‌بنیان در آن به رقابت با یکدیگر می‌پردازند و طرح‌های خود را ارائه می‌کنند و در نهایت ۲۴ شرکت توسط داوران انتخاب خواهند شد تا از طریق سکوهای تامین مالی جمعی مردم بتوانند در طرح‌های این شرکت‌ها سرمایه‌گذاری کنند. در دومین قسمت از مسابقه تلویزیونی «کارویا»، شرکت دانش‌بنیان «بلورآزمای سنجش نور» با طرح ابتکاری خود با رأی داوران، از میان پنج تیم شرکت‌کننده به عنوان تیم برگزیده انتخاب و این طرح جهت سرمایه‌گذاری عموم مردم روی سکوی تامین مالی جمعی کارن کراد قرار گرفت.

پرونده دستگیری‌های گسترده در بیت‌المقدس روی میز شبکه هیسپان‌تی‌وی

برنامه «پرونده‌های فلسطین»(Causa Palestina) شبکه هیسپان‌تی‌وی این هفته به دستگیری‌های گسترده در بیت‌المقدس و تلاش رژیم صهیونیستی برای پاکسازی نژادی می‌پردازد. به گزارش روابط‌عمومی رسانه‌ملی، برنامه «پرونده‌های فلسطین»(Causa Palestina) با اجرای خوان کارلوس روسو در این قسمت به دستگیری‌های گسترده فلسطینی‌ها در بیت‌المقدس اختصاص دارد. این برنامه با نگاهی به شیوه‌های ظالمانه سرکوب و دستگیری فلسطینی‌ها به‌دست نظامیان اسرائیلی به دستگیری‌های گسترده در بیت‌المقدس و تلاش اسرائیل برای پاکسازی نژادی منطقه می‌پردازد.

برنامه «پرونده‌های فلسطین» امروز ساعت۴و۳۰دقیقه بامداد از شبکه هیسپان‌تی‌وی روی آنتن می‌رود و بازپخش آن همان روز ساعات۹و۱۳،۳۰ و ۱۸و۳۰دقیقه چهارشنبه ساعات۲و۳۰دقیقه بامداد و ۱۶و۳۰دقیقه برای مخاطبان اسپانیایی‌زبان این شبکه معاونت برون‌مرزی صداوسیما پخش می‌شود.

نگاهی به دلایل رشد برنامه‌های استعدادیابی و مسیری که باید طی کنند

چه خبر از استعدادها؟

نوشین مجلسی
رسانه

این‌که برنامه استعدادیابی جذاب است و مخاطبان زیادی به خود جذب می‌کند را نمی‌شود انکار کرد. این سبک برنامه‌سازی که در ق توانایی‌هایشان را با حضور کارشناسان و نظر بینندگان و شنوندگان محک می‌زند در بیشتر کشورهای دنیا تولید می‌شود و روی آنتن م استعدادیابی کار خود را آغاز کردند و چند مورد از شناخته‌شده‌ترین آنها در رادیو و تلویزیون، «عصر جدید»، «ستاره‌ساز»، «آقای گزارشگر»، «ز هستند. با پخش این برنامه‌ها تعدادی از شرکت‌کنندگان در رشته مورد علاقه‌شان خودی نشان داده و به شهرت رسیدند و از تعدادی دیگر نامی از آنان می‌شنویم. در گفت‌وگو با کارشناسان و برخی دست‌اندرکاران برنامه‌های استعدادیابی، به آسیب‌شناسی این سبک برنامه‌ها، دلا

روی ریل استعدادیابی

اگر مسابقه خاطره‌انگیز محله و برنامه‌های این‌چنینی پیش از آن را هم جزو آثاری با سویه‌های استعدادیابی در نظر بگیریم، این سبک برنامه‌سازی قدمت طولانی در رادیو و تلویزیون‌مان دارد. سبکی که در سال‌های اخیر سروشکل بهتری به خود گرفته و در شبکه‌های مختلف صداوسیما و... روبه افزایش است. برخی از محبوب‌ترین‌های این نوع برنامه‌ها در ایران با وام‌گیری از نمونه‌های خارجی روی آنتن رفتند و در زمان پخش توانستند توجه‌های زیادی را به خود جلب کنند. اما نکته‌ای که در بیشتر این برنامه‌ها به چشم می‌خورد، رهایی برخی استعدادها پس از برنامه و عدم استمرار و ساخته نشدن فصول بعدی از یک طرف و افزایش تعداد این برنامه‌ها در شبکه‌های مختلف از جانب دیگر است. گاهی گله‌هایی نسبت به رهاشدن استعدادها در میانه راه و نتیجه‌بخش‌نبودن این برنامه‌ها در معرفی چهره‌های تازه مطرح می‌شود که مقابل این انتقادها، عده‌ای باور دارند از یک برنامه تلویزیونی آن هم با این سبک و سیاق نباید انتظاری بیش از آنچه دیده‌ایم داشت. برنامه‌های استعدادیابی در گرایش‌های گوناگون به تعدادی از افراد مستعد امکان دیده شدن می‌دهند و همین دستاورد بزرگی محسوب می‌شود. پس ادامه این راه دیگر بسته به توانمندی شرکت‌کنندگان برای جذب همکار و سرمایه‌گذار و... است. بعضی هم دلیل موفقیت جهانی و ثمر دادن نمونه‌های جهانی این برنامه‌ها را در استمرار آنها می‌دانند که در ایران کمتر شاهدش هستیم. در برنامه‌های وطنی اگر هم شاهد ادامه‌دارشدن‌شان بودیم، فصول مختلف با فاصله زیاد روی آنتن می‌رود یا اصلا بیشتر این برنامه‌ها پس از یکی دو فصل به پایان می‌رسند و مجالی برای رشد و بهتر شدن پیدا نمی‌کنند.

مسابقه «زمانی برای خندیدن»

مسابقه «شب کوک»

استعداد یا توهم؟

یکی از شبکه‌های رادیویی که در این سال‌ها برنامه استعدادیابی روی آنتن برده است و این برنامه همچنان به حیات خود ادامه می‌دهد، شبکه رادیویی ایران است. سراغ محمدجعفر محمدزاده، مدیر رادیو ایران و از کارشناسان حوزه رسانه رفتیم تا از او درباره مزایا، آسیب‌ها و دلایل فزونی رفتن این سبک برنامه‌سازی و همچنین سرنوشت استعدادها بپرسیم. محمدزاده درباره نتایج مثبتی که این نوع برنامه‌ها می‌توانند داشته باشند مواردی مثل به چالش‌کشیدن استعداد و فهم این نکته که اساسا استعدادی وجود دارد یا صرفا شرکت‌کننده تصورش را دارد، مطرح می‌کند و همچنین معرفی شدن استعدادها را به آن می‌افزاید. او با ذکر مثال از برنامه «یک دو صدا» که با همین محوریت از این شبکه رادیویی پخش می‌شود، می‌گوید: مثلا «یک‌دوصدا»، برنامه‌ای چند وجهی است. حداقل از سه زاویه باید به ارزش‌های این برنامه نگاه کنیم. در این برنامه خیلی از افراد طی سه چهار سال گذشته توانستند بفهمند که استعداد آنچه در این برنامه به رقابت گذاشته می‌شود را دارند یا نه. کسانی هستند که برای خودشان آواز می‌خوانند و فکر می‌کنند صدایشان خوب است و وقتی مقابل سه داور بزرگ اجرا می‌کنند متوجه می‌شوند باید دنبال این استعداد بروند یا خیر؟ اگر استعدادشان را به درستی یافتند در پی یادگیری بیشتر می‌روند یا به صورت پاره‌وقت جذب می‌شوند. از نظر ما برنامه در این هدفش موفق بوده چون خیلی از استعدادها را به جاهای مختلف معرفی کرده که مشغول به کار شدند. ما از میان این افراد مستعدانی یافتیم و در برنامه‌های مختلف از حضورشان بهره بردیم. برای مثال ما در رادیو برنامه‌ای تعاملی به اسم پارک ساعی داریم که به صورت مستقیم این بچه‌ها را جذب می‌کنیم. البته در فکر هستیم که اسم این برنامه تغییر کند و از پارک ساعی که نام مکانی در تهران است به اسمی بدل شود که مربوط به همه ایران باشد. پس جنبه اولش استعدادیابی است و ما واقعا به این هدف رسیدیم. او هدف دیگر این سبک برنامه‌سازی و دلیل اقبال به آن از طرف تهیه‌کنندگان را صرف مسابقه‌بودن می‌داند که یکی از گونه‌های برنامه‌سازی است و می‌گوید: روی مسابقه خیلی در شبکه‌های مختلف رادیویی و تلویزیونی دنیا تاکید می‌شود. وجه سوم، تعاملی بودن برنامه است. رسانه امروز منهای تعامل موفق نمی‌شود. تعامل یعنی امکان این‌که برنامه از یکطرفه بودن و این‌که ما بگوییم و مخاطب بشنود، خارج شود. مخاطب باید احساس کند که می‌تواند در این برنامه نقش داشته باشد. وجه ملی و سراسری اینگونه برنامه‌ها مثل «یک دو صدا» هم اهمیت خودش را دارد. مثلا ما در یک دوره از برنامه می‌بینیم که از بیرجند، اصفهان، هرمزگان، چابهار، لرستان و... شرکت‌کننده داریم و وقتی به فینال می‌رسیم نمودی از کل ایران در برنامه هست. معمولا برنامه‌سازان به‌دلیل راحتی دسترسی و... فقط به تهران توجه می‌کنند در صورتی‌که ما رسانه‌ملی هستیم و این برنامه‌ها باید ماکت و نمایی از ایران رنگارنگ باشد. محمدزاده البته دلیل شباهت این برنامه‌ها و افزایش بیش از اندازه‌شان را ناشی از خشکیده‌شدن چشمه خلاقیت می‌بیند و عنوان می‌کند همین باعث می‌شود بسیاری از تهیه‌کنندگان به سمت چنین برنامه‌هایی بروند و کپی کنند.

مدیر شبکه رادیویی ایران اظهار می‌کند: متاسفانه برخی کاری که دیگران زحمت فکرکردن درباره آن را کشیده‌اند کپی می‌کنند که نقطه‌ضعف به حساب می‌آید. در این حالت، شکوفایی و استعداد شکل نمی‌گیرد. این آسیب رسانه است. اگر رسانه به تقلیدکردن بیفتد خلاقیت در آن از بین می‌رود؛ البته یک دلیل دیگرش این است که این‌گونه برنامه‌ها یعنی مسابقه، مخاطب دارد. ممکن است کسی نمونه ضعیف آن را تولید کند و دیگری قوی. سراسر دنیا برنامه‌های مسابقه‌ای، تعاملی و استعدادیابی مخاطب دارد.

از مدیر رادیو ایران درباره آسیب‌های احتمالی که ازدیاد این برنامه‌ها برای مخاطبان، رسانه و همچنین شرکت‌کنندگانش می‌تواند داشته باشد، می‌پرسیم که پاسخ می‌دهد: نمی‌توانم نامش را آسیب بگذارم ولی اگر بگویید ضعف برنامه چیست، می‌گویم ما نمی‌توانیم پاسخگوی همه مراجعان باشیم. متقاضی زیاد است و همه آنها نمی‌توانند جذب شوند. مثلا ما در هر روز ۳۵دقیقه برنامه داریم. در ۳۵دقیقه استعداد بیش از سه نفر نمی‌تواند شنیده و دیده شود. در طول یک فصل صدها تا هزاران نفر ثبت‌نام می‌کنند و ما از میان آنها فوقش می‌توانیم ۲۰۰نفر را بیاوریم.

سرنوشت ستاره‌ها

برای بسیاری از بینندگان و شنوندگان برنامه‌های استعدادیابی این پرسش پیش می‌آید که تا چه میزان به قول‌هایی که برای حمایت از این افراد داده می‌شود عمل شده و سرنوشت برندگان و سایر شرکت‌کنندگان این برنامه‌ها به کجا رسیده است؟ چقدر دست این استعدادها گرفته شده؟ مثلا چند نفر از برنامه «آقای گزارشگر» امروز در این حرفه مشغول به کار هستند؟ چه تعداد از استندآپ کمدین‌های «زمانی برای خندیدن» به کار خود در فضای حرفه‌ای ادامه داده‌اند؟ و....

با نگاهی به این برنامه‌ها برای نمونه می‌توان گفت تعدادی از استندآپ کمدین‌های «خداننده شو» در همین راه ماندند. علی صبوری این روزها مشغول ادامه دادن این رشته در برنامه‌های تلویزیونی و صحنه‌ای، کنار پی گرفتن بازیگری است. امیرحسین قیاسی به‌عنوان مربی کمدین‌ها در عصر جدید دیده شد. میثم درویشان‌پور به‌عنوان مجری در شبکه نسیم و همچنین استندآپ کمدین، همچنان در این رسانه فعالیت دارد. وحید رحیمی دیگر شرکت‌کننده این برنامه را در سریال «در کنار پروانه‌ها» دیدیم.

عوامل برنامه «یک دو صدا» خبر از همکاری شرکت‌کنندگان موفق این برنامه با رادیو دادند. یکی از برنامه‌های شاخص و مورد توجه در استعدادیابی عصر جدید بود که هنوز خبری از فصل جدید آن شنیده نمی‌شود. امیرحسین بزرگزادگان، مدیر رسانه‌ای عصر جدید سرنوشت تعدادی از شرکت‌کنندگان این برنامه را چنین شرح می‌دهد: ما هر قولی تاکنون برای حمایت از انتشار آلبوم و... دادیم همگی اتفاق افتاده و عملی شده‌است. بسیاری از شرکت‌کنندگان این روزها شرایط خوبی از نظر کاری دارند. برای مثال فاطمه عبادی در بیشتر برنامه‌های تلویزیونی و سایر جاها کار نقاشی با شن می‌کند. پارسا خائف آلبوم موسیقی فاخری را منتشر کرد. سعید فتحی روشن در برنامه‌های مختلف تلویزیون بازی و کارگردانی می‌کند. محمد زارع تبدیل به معلم ورزشی خودمان شد و در فضای خارج از برنامه هم مشغول به کار است. فریبا فرجی‌پور که در دوره اول تا فینال آمد سال بعد قهرمان شد و دختران نینجای زیادی را پرورش داده است. مجید ترکمان در کیش، تهران و... هر شب برنامه دارد. علی فریادی در شهرهای مختلف روی صحنه می‌رود

از استعدادهای عصرجدید که در سریال بازی می‌کند

برنامه عصر جدید

یک فرصت رسانه‌ای

مهدی ساعی، مدیر گروه مسابقات و تفریحات رادیو صبا از کسانی است که پیش‌تر برنامه استعدادیابی تهیه کرده است. او درباره سرنوشت شرکت‌کنندگان «یک دو صدا» و رهانکردن آنها بعد از پخش برنامه در زمان مسوولیت خود عنوان می‌کند: تا جایی که می‌دانم کسی از این افراد به‌صورت رسمی جذب رادیو نشد ولی بعد از دو فصلی که برگزار کردیم، خودمان به فکر افتادیم وقتی این افراد برنده شوند قرار است چه اتفاقی برایشان بیفتد؟ به همین دلیل طرح یک برنامه تعاملی با عنوان پارک ساعی را دادیم و گفتیم کسانی که در مسابقه «یک دو صدا» به مراحل نیمه‌نهایی می‌رسند، شش‌ماه فرصت دارند در این برنامه اجرا و گویندگی داشته باشند. فقط من به‌عنوان تهیه‌کننده در برنامه حضور داشتم وگرنه همه برنامه به دست همین بچه‌ها، تولید می‌شد. به مرور برخی از این افراد به رسانه‌های دیگر و شبکه‌های تلویزیونی مثل ایران‌کالا، اصفهان و... راه پیدا کردند. چند نفر از آنها امروز جزو همکاران ما هستند اما ترجیح می‌دهم نام آنها نبرم. برنامه پارک‌ساعی همچنان هم ادامه دارد و همان روند را برای به‌کارگیری راه‌یافتگان نیمه‌نهایی برنامه «یک دو صدا» در پی گرفته است.

ساعی در مورد دلیل رفتن تهیه‌کنندگان و شبکه‌ها به سمت تولید چنین برنامه‌هایی می‌گوید: علاقه‌مندان و مستعدان زیادی داریم که باعث می‌شود تعداد برنامه‌های استعدادیابی در تلویزیون و دیگر رسانه‌ها زیاد شود. رسانه‌های امروز دوسویه هستند و فقط خودشان نمی‌توانند تولیدکننده باشند. مخاطب هم وارد عرصه و تبدیل به یک کاربر شده است. کاربر دوست دارد خودش هم تولید داشته و دارای رسانه باشد. همین‌ها درصد بالایی از مخاطبان رسانه هستند. برای این‌که رسانه بتواند خودش را سرپا نگه‌دارد باید بتواند به این دسته از مخاطبانش توجه کند. ممکن است این افراد ۱۰درصد از مخاطبان رسانه‌اش باشند ولی می‌تواند حجم زیادی از برنامه‌هایش را به آنان اختصاص دهد. درنهایت خودش هم می‌تواند از این محصولی که کاشته استفاده کند. قطعا در این بچه‌ها استعدادهای خاص وجود دارد که می‌توانند وارد رسانه شوند؛ البته همانطور که اشاره کردم دلیل اصلی‌اش این است که علاقه جوانان به سمت هنر و اجرا رفته و چون مخاطبان فعالی هستند افراد جلب می‌شود تا بتواند تعداد دهد. این افراد خودشان تبلیغ‌کننده می‌توانند به مخاطب آن رسانه اض رسانه‌ای از این فرصت نمی‌گذرد. ساعی همچنین با ارائه توضیحاتی «یک دو صدا» که یکی از معدود برنا استعدادیابی است و سال‌ها پیش آنتن رفت و این روزها با گروه دیگری می‌کند: سال۱۳۹۴ باتوجه به این‌که آ داشتند در رادیو حضور پیدا کنند و د تست صدا بدهند، مدیر وقت رادیو یک مسابقه بر این اساس طراحی ش را انجام تولید کردیم. آن موقع آقای و آقای افتخاری مدیرگروه بودند. یک در حوزه اجرا و گویندگی شکل گرفت در حوزه اجرا و گویندگی به‌صورت ث در قالب یک مسابقه از این دوست و یکسری نکات آموزشی به آنها گف شاخه‌های حوزه گویندگی و اجرا زیا باید برنامه تولید می‌شد که علا برنامه مخاطبان هم جذابیت داشت گرایش‌های دیگری مثل بازیگری، اس